

HuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

**Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!**

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi:

50. Cserkészbál: egy tovább élő hagyomány

Mindegy, kik beszélnek hazád nevében? Mindegy az is, mit mondanak azok, akik jogosultnak hiszik magukat, a haza nevében beszélni?

Te hallgass hazádra.

Mindig mindent adjál oda hazádnak. A világnak nincsen semmiféle értelme számodra hazád nélkül. Ne várj jót a hazától, s ne sópáncodj, ha megbántanak a haza nevében. Mindez érdektelen. Egyáltalán, semmit ne várj hazától. Csak adjál azt, ami legjobb életedben.

Ez a legfelsőbb parancs. Bitang, aki ezt a parancsot nem ismeri. - Márai Sándor: A hazáról (Füveskönyv)

*

„Milyen nagy szó, hogy 50 éven át együtt ünnepelhetünk” - ez hangzott el a cserkészbálon.

Ez a mondat szöveget ütött a fejembe. Valóban, milyen nagy szó, hogy őrizzük a hagyományt, hogy ennyi év után képesek vagyunk azt a fátylát, amit nagyszüleinktől örököltünk, égő lánggal továbbadni. Vajon észreveszi-e mindenki, hogy milyen nagy szó? Vajon más is elgondolkozik azon, hogy *érdemes*, valamint *kötelességünk* identitásunkat megőrizni? Kik vagyunk? Hova tartozunk? Honnan jövünk? Ez a lényeg! Hiszen ezek vagyunk mi! Ez a valódi mivoltunk.

Aztán az is átsuhan a fejemen, hogy **tulajdonképpen miért fontos?** Elvégre argentinok vagyunk, mi már itt születünk, itt élünk, a múlt az a múlt. De ezek a gondolatok fájnak.

A válasz ezekre a kérdésekre tiszta előttem. Az, hogy megtartjuk magyarságunkat, a hagyományok és a nyelv megőrzése által, az csak **gazdagít minket!** Minket is és a körülöttünk lévő embereket is.

Gondoljunk vissza arra a csodálatos augusztus 30-ára... Hány argentin volt a bálon? Rengeteg! Vajon nem voltak elbűvölve a díszmagyaroktól, az udvari táncoktól, a magyar zenétől? Nem voltak elragadtatva attól, hogy a magyar kolónia mire képes? Hogy ennyien vagyunk, és ennyire őrizzük, ápoljuk kultúránkat? Gondolom sok mindenki felébredt az érzés, hogy **érdemes** felfrissíteni a magyar nyelvet, hogy **érdemes** gyermekét népi tánca, cserkészetre küldeni, hogy **érdemes** a gyökereinkkel foglalkozni, hogy nem mindegy, hogy kik vagyunk, hogy jó dolog az, hogy magyar eredetünk van. Azt hiszem - talán túl elfoglalt vagyok? -, hogy e cserkészbál után még az is, aki nem magyar eredetű szívesen nekiáll magyart tanulni...

Óriási kincs az, hogy két kultúrát őrizhetünk! Egy nemzet akkor él, ha a nyelve és a hagyományai élnek! Nagy örömet okoz, hogy sokan tudják ezt, sokan teljesen tisztában vannak ezzel, azért is sikerült egy ilyen 50. cserkészbált megszervezni. És hátha ennek az estének a varázsa, a szikrája több fátylát is meggyújtott a szívekben, több magyarság-öntudatot vésett az emberekbe... A remény mindig megvan!

Én nagyon büszke vagyok arra, hogy magyar vagyok, és nagy hálát érzek Argentína felé, amely befogadta nagyszüleinket, megadta, hogy új életet kezdjenek, és soha nem nézett le minket, hanem elismerte és felnézett a magyar kultúrára. Nagyszüleim is nagyon hálásak voltak ezért mindig! Éreztek, hogy sokkal tartoznak Argentinának!

Mennyire gazdagok vagyunk! Isszuk a finom matét, esszük a finom vasárnapi *asado*-t, az *empanada* vettélkedik az asztalunkon a magyar gulyással. Szól a csárdás és a tangó, a népdalok és a zambák. De a magyar hagyományok tovább élnek, mert kell a hovatartozás, mert jó, hogy a magyar közösséghez is tartozhatunk...

Bogáncsok, nagy napjukon...

Havi „HUFImondát”:

A költő nem *kitalál*, hanem minden érzékével figyel! (ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk: „Pillér”, amelyre „támaszkodni” lehet!

A nyáron, Braziliából hazajövet, majd-nem minden új kiscserkész őrsvetető/segédtszif egy valakit emlegetett, mikor azt kérdeztük: mi tetszett nagyon a vezetőképző-táborban? „A kedves néni”, „a vidám, fehér hajú néni”, „Évabá”!

Talán nem véletlen, hogy Évabát Piller Gedeon vette el feleségül. Mert ilyen név kellett/illetett az ilyen asszonyhoz! Hiszen oszlopot jelent, ha játszik az ékezetekkel! Mindegy, hogy s mennyi év telt el, a dél-amerikai magyar cserkészmozgalomnak vannak bizonyára még bátyjai, „klasszikus” főszereplői. Olyan emberek, akik építettek, akikre épültünk, s akik még mindig építenek, a legfrissebb kedvvel, oktatnak az örömeik szándékával megöntözött szavakkal, dajkáknak, kísérnek mindnyájunkat.

Ezt az Évabát már jól ismeri a felnőtt olvasótábor: félelmetesen érdekes és precíz írásai nélkülözhetetlenek már Hírnapunk braziliai rovatában. A Külföldi Cserkészszövetség mindenkor vezetőtitkja, meggyőződött magyar feleség, anya, egy művelt, tehetséges szóalkotó. Ismeri Évabát Dél-Amerika cserkészszakértő minden tisztje, s most már a legfiatalabb őrsvetetői gárda is!

Magas, öntudatos megjelenésű, a lágyaságig kedves a mosolya és kis csillogó szemével figyel az életet. Haja hamvas és rövid, mozgása fűrge és fiatalos. Augusztus végén lelátogatott hozzánk, megosztotta velünk az 50. cserkészbál örömeit, bekukucskált a buenosi kolónia izgalmas napjaiba, jött-ment, s szíve mélyében tárolta el megfigyeléseit közösségünk mozgásáról.

A napokban Évabá „enyém” volt egy egész délutánom át. Nagyon régen ismerjük egymást, így hát beszélgetésünk egyenest fejest ugrott a „lényegébe”. A koratavas levegője még meglepően jeges volt; arcunkat karcolgatta, míg lesétáltunk a végtelen La Plata folyó partjára.

Pillerné Tirczka Éva

A Braziliában élők bizonyára jártasok a nagy dimenziókban, nem lepi meg őket a tágasság sem... viszont azért élvezet volt észrevenni Évabá szikrázó tekintetét, érzékenységét, amikor az óriási vízterület felbukkant előtte, ahogy elénk tárult a Paraná utca dombja tetejéről lenézve. Megálltunk némán néhány pillanatig és néztük a vizet. A gigantikus felület olyan sötétkék volt, mint a szeptemberi ég. Cakkos, apró habhullámok táncoltak rajta, mint virágok a mezőn. A vitor-

lások szárnyas cinegeknek tünnek és egy nagy kotróhajó pedig járom az ökörről... Lebandukoltunk a meredeken lejtő utcán. Megálltunk. Egyszer csak jobbra nézve Évabá „felfedezte” a belváros csipkés kontúráját is a láthatáron. Eppúgy libegett ott a villogó magas épületsor, mint délibáb a messzeségben. Még én is meglepődtem.

Történelemtől, irodalomról, a magyar sorsról, a mai magyar fiatalságról, utazásokról, és a kortárs dilemmákról beszélgettünk. Lázasan morzsoltuk szét gondjainkat, terveinket és álmainkat. Azért olyan fiatal Évabá, mert tervez és még mindig megálmodja a jövőt! Könyvet ír, a cserkészélet pont úgy izgatja, mint régen, érdeklődik és figyel. Nem egy közös nevezőre találtunk rá. Még gyalogoltunk a folyó mellett, amikor ránk köszönt a szürkület, s a korai sötétség párás leple bevont mindent. Beültünk egy tündéri helyiségbe. Füstölgő „capuccino” kávét, porhanyós süteményt fogyasztottunk jóízűen egész addig, míg a legtéljesebb sötétségben csak a távoli város millió pici fényeinek ékszerláncát látszott. Az ablakon át figyeltük a pislogását, miközben összehasonlítottuk a São Paulo-i és a Buenos Aires-i kolóniáink életét, problémáit, tevékenységét és lehetőségeit. Feladatokról esett szó: az „emigrációból leszarmazott magyarság missziójáról”...

Taxival jöttünk fel lakásomig. Miután már elbúcsúztam tőle, elgondolkoztam azon, hogy ha több Évabá lenne, több értelmesség lenne, több kedvesség és udvariasság, műveltség, példakép és jókedv: mert ő ilyen, és ezért boldog vagyok és végtelenül hálás neki.

Zólyomi Kati

Zólyomi Kati:

CSERKÉSZBÁLUNKRÓL

Százával nyüzsögtek a díszmagyarban tündöklő lányok s asszonyok, Bocskai-ruhás férfiak csókoltak kezét, apró gyermekek futkostak a csillogó, csalogató térségben... Hangzavar, muzsika, habkönnyű ruhába bújtatott elsőbálósok... Poharak villogtak, míg loccsant bennük a mánor, a mulatás tánca. Palota, dísz, hangulat és az öt évtized főszereplői osztották meg a termék szélességét.

Áltt a bál, és rezzent, dalolt, tapsolt, örvendett a résztvevők serege.

A kortárs idők újabb szociológiai fenomenjét idézhetjük. Csodát, mágikus társadalmi fellobbanást. A szervezési kitartás példáját. *De a külső kéreg alatt sokkal kedvesebb valóság lüktet: a magyar találkozás kirobbanó ereje. Az a minket megkülönböztető energia, a fönixmadár tollaival bevont egyetlen test, a szerves ész, a rendületlen vágy, az álmok világa egyik megtestesülése. Hiába keresi az olvasó a frivol tünetek tömkelegét. Vagy az anekdoták szaftos titkát, neveket, s minden elképzelhető s a kíváncsiságból*

fakadó megjegyzést. *Egy árva felületes gondolat sem közeledik hozzám.* Csak a minimális részletek hálója fon be. Válaszok a miértekre, azonosságok, módszerek és gondok. A mindenkor bizonytalanságok, és az olykor elért sikerek, mint a harmat puha cseppei gurulnak homlokomon lefelé. S akadozva játszanak a könnyekkel, a mosolyok ráncaiban. Amilyen tréfiát üz velünk az idő...

Hát bizony, ez a bál utat mutatott nekünk. A lámpák szívdánya alatt mindnyájan szépek voltunk, átváltozott hamupipókék a város fekete ölében. Egyformák, kortalanok és büszkék. Egy pillanatig boldogok...

Viszont a varázs fátyla alatt megszeppengettünk. Kerestük egymás tekintetét a sok idegen szem között. A vakuk csillanása után a szemek elkalandoztak messze, múltba-jövőbe... Sok-sok ismerős arc, hang - többször csak a nevek nem jutottak eszembe... De rokonokkal voltam körülveve; kedves sorstestvérekkel, száműzött idős, totem-magasságú alakokkal!

Nincs olyan magyarországi magyar, aki ezt megérthetné: hogy mit jelent az emigrációban a nagy „találkozás”.

Folyt. a II. oldalon

Barilochei JÓ hírek!

Szerk. megj.: A szerkesztő tudja, hogy a Barilochei Magyar Egyesület minél előbb akarta hálóját kifejteni a Buenos Aires-i Regösök iránt. Sajnos a júliusban megtartott Fiesta de las Colectividadesről időben bejött értesítés nyomdatechnikai okokból csak most jelenhet meg. Számítunk az Olvasó és a Regösök megértésére!

Nagy lelkesedéssel készült idén is a **Barilochei Magyar Egyesület** a Fiesta de las Colectividades-ra.

Mint előző beszámolóinkban meséltük, nemrég saját néptáncosportunk létesült. 32 lelkes 10-14 éves fiatal buzgón gyakorolt a „Paprika” első nagy színpadi fellépésére! Lili tánctanár nő szigorúsága és a gyerekek jóindulata és fáradhatatlansága meghozta a gyümölcsét. Az aránylag rövid felkészülési idő után, úgy a lányok üveges tánca, mint a fiúk botos bemutatója és végül is a dunántúli csárdás gyönyörűen sikerült.

Májusi kérésünknek eleget téve, a buenosi Regös csoport 6 párja egy friss csárdással segítette ki az új csoport előadását. Viszont a Fiesta egyik csúcspontja a Regösök és a német táncosok szinte rögtönzött csapás-vetélkedése volt. Itt lett igazán kimutatva a buenosi magyarok nemcsak tánc-, hanem színészi tehetsége is! Jó volt látni, hogy ez a népek közötti baráti szellem a hivatalos Fiesta után is egy hirtelenében összehívott táncban hajnalig folytatódott.

Az egész barilochei magyar közösség hálával tartozik a Regös fiatalok nemcsak mutatós fellépéséért, hanem jóindulatú, mindig jókedvű és udvarias magatartásáért is! Pedig nem mindig volt könnyű...

Készt a busz, készt a repülő, alig volt idő gyakorolni, fárasztó volt a sok program, alig volt hó a hegyen... de viszont rengeteg szeretettel és fáradtságot nem ismerő munkálkodással vették őket körül az itteni fiatalok

és nem annyira fiatalok is. Volt Spapihenés, Cerro Catedral-i kirándulás, Zomboryéknál pisztráng-ebéd, családi zenedélután, éjjeli bulizások, stb.

Végig érezhető volt a fiatalokban a cserkészszellem és a magyar Óhaza iránti szeretet. Szívvel reméljük, hogy ez az újonnan született barátság a jövőben is összetartja a két város magyar közösségét.

Besenyi Buba és Retezár Móka

CSERKÉSZBÁLUNKRÓL...

A gála maga csupán ürügy: életek vannak mögötte. Ilyen lárma ébresztheti fel az alvó katonákat: a megmaradás őreit talpra táncoltatja egy cimbalom édes pengetése; egy díszmagyar felöltése is létre hozhatja a legújabb magyar léptek varázslatát! **Mert a meghatódás indítja be a szívet, s a felrázott szív mindenre képes!**

Magyarok! Figyeljétek! Készüljétek! Ismét kezdődik a fajtánk, a népünk, a vérünk diadala! Hiszen ott van Magyarország, ahol magyar az érzés, ahol él a hagyomány, ahol nagyszüleink és szüleink megtanítottak minket járni és

Az elsőbálosok és a „táncbetanító” Zólyomi Kati

CSERKÉSZBÁLI MINIHUFI

- Valóban nem mindennapi keretben találkozhattak, ölelkezhettek és beszélgethettek a sok helyről idesereglett külföldi cserkészvezetők! Nagy öröm volt köztünk látni Németty Kesserű Juditot USA-ból, Obrincsák Máriát Braziliából, Retezár Mókát Barilocheból... és nemzetközi látogatóinkat, mint Jankovicsékát Uruguayból.

Ilyen értelemben újabb lépcsőfokot emelkedtünk: ez az évfordulót ünneplő cserkészgálánk összehozta **mindenhonnan** a magyarokat. Nem beszélve azokról is, akikkel régen nem találkoztunk. Jelen voltak az összes intézmény képviselői. Ott helyben meg lehetett volna tartani az AMISZ szokott havi gyűlését, a Hungária közgyűlést, még majdnem a KMCSSZ Külföldi Cserkészszövetség IB-ülését is... De lehetett volna néptáncosok, volt őrsi tagok, mind olykori elsőbálosok találkozója! Mindezt több száz kíváncsi idegen szemével. Milyen egységes tömbnek nézhetünk ki előttük, mi magyarok! Gondolkozhatunk azon, mindenki saját magában, hogy ez mennyiben igaz és mennyiben csak látszat... viszont gyönyörű dolog a látszat, ha van **mögötte** valami...!

- A buenosi **KÖRS** is szépen dolgozott a bál érdekében: bemondást, díszbeszédet, elsőbálosok és táncok irányítását vállalta. Céltudatossággal és örömmel végezte a munkát!

- De szépek voltak a **bemutatózó lányok**, gavallérjaikkal! Csinosak, magabiztosak és büszkék! Jelképes de nem kevésbé reális volt az a tény is, hogy a 17 leányzóból kilencen aktív cserkészek, szóval „háziak” voltak, és nyolcan pedig „jelölteknek” is beszámíthatók. Ezzel azt akarjuk mondani, hogy ők is mind magyar származásúak, s élvezték, alkalmazkodtak és érdeklődtek minden iránt. Nincs kizárva, hogy ezentúl lehet arról szó, hogy „bejárnak” hozzánk néptáncolni, egyesek akár magyarul tanulni!

Obrincsák Mária (Buzios) és Kesserű Judit (New York) Fotó Zóka

- Hadd fejezzük ki itt is, a HU-FIban végtelen hálánkat Fóthy Istvánnak és Juditnak (fiatalabaknak „Nagypyi” és Nagymyi”) édes, lelkes közreműködését az éjféle **Fejedelmi** táncban! Azt hisszük, mindenki számára élvezetes volt: közönségnek, fiataloknak - és nekik is! Együttal a jelölt tisztán állt előttünk: az első cserkészszáll és az 50. szereplői táncoltak ismételten a szép korabeli zene taktusára, egy-egyetlen üzenetet sugározva: voltunk, vagyunk és leszünk, és együtt! (1.fotó 7.o.)

- **Komplett családok** jelentek meg, sőt egyesek nagyon is távolról érkeztek. Kérdés: a díszes palota hangulata, az évforduló maga, a kíváncsiság, a felelősségérzet, a kötelesség, a sznobizmus, az újdonság, a cserkészmunka iránti szeretet, a nagy propaganda... vajon melyik tényező hozta össze a sok száz embert? A HUFI várja a kedves olvasók választát!

b.-j.: Jankovics Karcsi és Dani (Uruguay), Zólyomi Kati Fotó Zóka

- Három dél-amerikai ország fanatikus magyar néptáncosa rögtönzött profi-színvonalú mezőiségi és kalotaszegi **táncrendbemutatót**. Míg táncoltunk, lehetett látni a közönség meglepedését és érdeklődést kimutató arcát. Bár minél több ember közeledne a néptánchoz! Hiszen minden korosztálynak való a népünk egyik legméltóbb hagyománya!

- Díszesek és romantikusak voltak a bemutatott táncok! Sáfány **Györgyi néni** egykori két produkciója kapott ismét keretet. A Palotás és a Fejedelmi tündököltek, mint mindig, és óriási tapsvihar háláltánnepelte meg a táncosokat!

- Az éjféle, ugyancsak hagyományos elsőbálozó lányok „**koronázása**” is különleges volt: az első leányparancsnok (Fóthy né B.-K. Judit), a jelenlegi (Haynal Edith) és két aktív őrvezető (Jeffrey Viki és Lomniczy Meli) helyezték a kis fehér virágíveket a lányok fejére. Volt sírás, ölelkezés, visszaemlékezés, nevetés, tombolás! Nagyon „nőies” pillanat volt! (ZK)

Bál előtt, bál után...

Santa Rosa hírhedt napjára, augusztus 30-ra volt kitűzve a nagy jubileumi cserkészszáll a belvárosi Palacio San Miguelben!

Előtte: Izgultunk, retgettünk. Lelki szemünk előtt szörnyű film pergett le: viharban, szélorkánban elakadnak a járművek, az autók úsznak, egész negyedek világyan nélkül, a közlekedési lámpák nem működnek, teljes káosz a nagyvárosban, súlyos, sűrű esőben késve, átázva, fázva érkezik meg a díszes vendégsereg, a hölgyek hosszú ruhái csurromvizesen előnytelenül lógnak, az urak szitkozódznak a nem kívánt „zuhanyozás” miatt...

... És Santa Rosa megsajnálta minket. Nem tudok visszaemlékezni még egy olyan alkalomra a kolónia félévszázados történetében, amikor az összes argentinai magyar ennyire egyöntetűen, „testületileg” örült volna egy hirtelen, jégesővel párosult óriási viharra, azért, mert ez a vihar „korábban” jött. **Santa Rosa előbb jött**, három nappal a bál előtt zúdította ránk fölgülemlett nedves haragját. Megkönnyebbülve engedte, hogy utána ragyogó néhány nap következzen be. Kellemes tavaszias szellőcskétől kísérve érkezünk a bálra - és örvendeztünk. Köszönjük, könyörületet Santa Rosa, az idei időzítésedet!

*

Utána: Sokan nem sejtették, hogy éjfél után akarunkon kívül diszkóklubba kerülünk. Visszatérő gondolatként fölemlgetődik bennem a WHO (az ENSZ-családon belül 1948 óta működő Egészségügyi Világszervezet) által kidolgozott decibelskála:

Huzamosabb időn át 75 decibel fölötti zajtömeg végleges süketiséget idéz elő. 110 dB és 140 dB közötti zaj már rövid

időn át is ugyanezzel a káros következménnyel jár.

Ezek extrém esetek. Azonban az egészségünkre tekintve a következő mérési értékek káros hatásai fontosak: már 30 dB-tól kezdve nem lehetséges az alvás, 40 dB-lel már nehéz a társalgás, 45 dB fölébreszti a mélyen alvót, 55 dB erős rosszulletet okoz nappal, 65 dB-lel már gyakorlatilag lehetetlen a mással való kommunikálás.

Nem volt nálam decibel-mérő szerkezet. De merem állítani, hogy a bálon az éjfélkor elkezdődő „zene” minden bizonynyal bőven meghaladta a 65 dB-t. Kár. Ez már nem a jóakarátát kimutató Santa Rosa műve volt. És velem nem hiteti el senki, hogy ilyen decibelszint **alatt** az ifjúság nem lenne képes jól mulatni!

Haynalné Kesserű Zsuzsóné

Folyt. a levelekkel a III. oldalon

HUNGÁRIA
ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÓLDI MÁRTON
mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján. Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján. **Titkárság:** Kedd-szombat 18-21.30-ig. Vasárnap 12.30-16 óra.

Étterem:
Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig.
Hétfőgőn ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

CSEKÉSZÉLET

foto.org

Lomniczy Mátyas cst. Körzeti parancsnok, a KÖRS vezetőtitkja (kivonatok):

... A szponzorokat toborzó levelekben voltak vonzó kulcsmondatok, szavak, mint „Továbbélt hagyomány”, „Magyar gála”... De sehol nem volt beírva a szeretett szó: CSEKÉSZBÁL! Mert állítólag ez nem egy „eladható” kifejezés, nem üzleti fogalom.

Osszatok meg velem néhány gondolatomat: Talán a modern világban nem érdekes, nem vonzó egy olyan mozgalom, amely nevel, rövidnadrágos egyenruhákban célok után „szaladgál”, amely az ár ellen úszik

Gorondiné Haynal Edith cst., a 39 sz. Magyarok Nagyasszonya Icses. parancsnoka (kivonatok):

... „Megünnepeljük azt, hogy 17 szép, fiatal lány amellet döntött, hogy követi a hagyományt és ma este elsőbálos lesz!

Megünnepeljük azt is, hogy 50 év után még mindig cserkészkedünk Buenos Airesben, s hogy a teljesen önzetlen, sok erőfeszítéssel járó „hangyamunka” mellett sok öröm és jutalom van!

Mi szerez örömet a mai vezetőknél?

A többi vezetővel összedolgozni és tőlük tanulni. A megosztás, a jó kapcsolat, az együttműködés, a jó hangulat. A lelkesedés, amikor egy új programot készítünk, és jól sikerül. A táborok, a természettel való kap-

Milyen megható érzés, amikor kollégáid szavaiban lelkesítő, szép gondolatokat fedezel fel! Most engedjétek meg, hogy két szeretett barátom válogatott mondatai képezzék a megszokott sarkocskánk tartalmát: ha lehet, tegyék magatokévá a cserkészbálon elhangzott nyitó beszédek megmondott értelmét.

Igy fejezték ki augusztus 30-án gondolataikat Lomniczy Mátyas cst. spanyolul és Gorondiné Haynal Edith cst. magyarul, szívük legvalóbb hangját követve (tudom, mert ismerem őket): azt, amit éreznek a magyar cserkészetről. (ZK)

mint a pisztráng...? Csak hogy már 50 éve, megszokás nélkül segítőkész, emberebb-embereket formál, szervezeten vezetők képez, jobb állampolgárokat ajándékoz az országoknak!

Teljes meggyőződésből jelentem ki azt is, hogy a cserkészképzés és tapasztalat kiegészíti mindennapi szakmai és személyes életünket! Több vezetői álláshoz az egyik követelmény ugyanis a „cserkészmuálttal vagy jelenlél” rendelkező jelölt!...

csolat. Életre szóló tapasztalatokat és élményeket kapni és továbbadni. Részé lenni egy jellemnevelő mozgalomnak.

A gyerekek, és a gyerekek mosolya! Tudni, hogy a programok, amiket készítünk nekik, különlegesen, nem mindennapi programok. És látni, hogy a gyerekek élvezik a programokat, látni a gyerekeket és a fiatalokat együtt játszani, énekelni.

És végül:
nagy örömet szerez nekünk az, ha egy magyarul nem beszélő gyerek megszólal magyarul!

BÁL ELŐTT, BÁL UTÁN...

... ÉS A LEVELEK...

- Kedves Trixikém!

Sokat gondolkodok Rátok, hogy már csak öt nap van hátra a Cserkészbálig (de jó lett volna ott lenni!) - és, ha lehetséges, nagyon szeretnék megkérni arra, hogy ha kiadtok egy DVD-t a bálról, akkor okvetlenül vegyétek el nekem. Majd elintézzük az anyagiakat. Gondolom, már nagy a készülődés és mindenki már alig várja. Remélem, hogy jól fog minden menni és nagyon jól fogjátok érezni magatokat! Már alig várom a következő újságot, hogy lássak egy pár fényképet benne a nagy bálról.

Tanyiné Sátorhelyi Ildikó, Calgary

- Édes Alexandra!

A napokban megkaptam a csodálatosan szép báli meghívót, meg a már előre jelzett és elküldött igazán kedves köszönőlevelet. Nagyon meghat, hogy szerény küldeményünk milyen örömet szerez. A bálról, amit már a honlapon láttam, és több e-mailből olvastam, csak annyit tudok mondani, hogy mindenkinek szívből gratulálók! Micsoda eredmény! A sikere minden mosolygó arcra rá volt írva. A programról pedig órákig lehetne elbeszélgetni... Szűkebb és tágabb családi körötök képeit megcsodáltam: Paula kiválóan csinos! Mindnyájan ragyogtok!

Ismét köszönöm külön Neked is, hogy mindig gondolsz ránk és számon tartasz.

Mindnyájaknak sok pusztit küldünk, és mindig szeretettel várjuk híreiteket, látogatástokat!

Földényi Judit, Csutkák, Bécs

- Kedves Szervezők!

Igazán mondva, nagy szeretettel szeretnék gratulálni a Cserkészbáli szervezőbizottságnak ezért a gyönyörű éjszakáért. Létezett múlt, misztika, varázslat és szépség az egészben, amiért élvezetes volt látni, és persze érezni. Sajnos én csak főntről láthattam mindent térden miatt, de szerintem minden célt elértetek ezzel - mindenki. Le a kalappal! Ismét gratulálók.

További Jó Munkát! **Kerekes Marci, cspk.**

- Kedves Alexandra!

Engedd meg, hogy tisztá szívűből gratuláljak! Nem lehetett könnyű feladat, az 50. Cserkészbál fontossága nem mindennapi esemény... azonkívül a közönség általában mindig többet vár...

Remek volt a rendezés: a hangulat, a műsor, a társaság, a zene, a felszolgált étel és ital, a kiszolgálás... Az elsőbálozók, a palotás, a

...folyt. a II. oldalról

cimbalom-művész, az operettrészletek, az Ars Hungarica vonósnegyes, az erdélyi tánc - minden ragyogó volt.

Személyes gyakorlatom van a caracasi Cserkész és Fehér bálók rendezésében, ezért tudom, hogy milyen és mennyi nehézséggel kell megbirkózni, hogy minden úgy sikerüljön, ahogy azt a vendégek kívánják. Azt is tudom, hogy mindig vannak olyan kulissza mögötti pillanatok, amikről a vendégek nem is tudnak, de a rendezők állandó figyelmét veszi igénybe az est folyamán.

Alkalmam volt találkozni olyan emberekkel, akiket cserkészéletem alatt ismertem meg a Fillmore-i táborban, vagy caracasi látogatásukon, így felújítottunk régi szép emlékeket. A nagy cserkészvilág, a magyar cserkészvilág, ahogy a két felszólaló említette a megnyitási beszéden, spanyolul és magyarul, olyan lehetőségeket nyújt, amit csak azok értékelünk, akik benne élünk és a cserkész-szellemet gyakoroljuk... Argentín férjem (Eduardo Francisco) és a magam nevében, elsősorban Neked, mert veled voltam kapcsolatban az asztalfoglalás miatt, de rajtad keresztül kérlek, továbbítsd a rendezőbizottság minden tagjának, de azoknak is, akik valamilyen módon hozzásegítettek az esemény sikeréhez, elismerésüket és gratulációikat ezért a nagyon sikeres 50. Cserkészbálért!

Cserkész szeretettel

Francisconé, Balthazar Márta

- Kedves Hölgyeim!

A tegnapi est szervezéséhez csak gratulálni tudok, egy hihetetlen munka kiváló eredménye, minden nagyszerűen folyt le, a programok, a táncok, a zene, a nagyszerű kiszolgálás, a szép terítékek, az ilyen masszív rendezvényhez képest meglepően jó koszt, az asztalok elrendezése, a jó hangulat, minden elsőrendű volt.

Volna egy megjegyzésem (nem kritika): azt hiszem a koszt költségén spórolhattok volna, talán 20-30 pesot terítékenként, nem szervírozva az előélet vagy a pörköltöt és a kávéhoz adott nagyon finom süteményeket, amelyeket már senki sem tudott megenni. Sajnos nem volt *doggy bag*, hogy hazavihessük ezeket!

Szeretettel

Székács Miklós

- Kedves Alexandra!

A bál tetszett, élveztük! Gratulálunk. Mivel nem tudom a rendezőbizottság tagjainak nevét, kérem nekik is add át üdvözléseinket.

Szilvássy család

ZIK HÍREK MAGYARORSZÁGI TANÁRI TOVÁBBKÉPZÉS

A ZIK Iskolabizottság összehívta az érdeklődőket, hogy három ZIK-tanár részletesen beszámoljon a júniusi budapesti továbbképzésről, valamint a szlovéniai és szlovákiai iskolalátogatásról. Öröm volt meghallgatni őket, lelkesedésüket tapasztalni: erősítő „injekciót” jelentett a Körnek! Ezentúl lesz mit mondaniuk az újabb, helybeli tanári továbbképzések és ezek levezetésének terén. Ez minden ZIK-tanárnak nagyon hasznos és előnyös lehetőség, lényeges, hogy a ZIK-en belül mind az örömeiket, mind a nehézségeket egymással megoszthassák.

Hagyjuk őket beszélni. Íme Pappné Bernáth Bella, Arcagniné Fóthy Rita és Balogh-Kovácsné Kiss Bori beszámolója, amelyet utóbbi foglalt össze számunkra:

b. j.: Fóthy Rita, Bernáth Bella, Kiss Bori Fotó Rita

Tanulmányútra ment három ZIK-tanár

Fóthy Rita, Bernáth Bella, Kiss Borbála ZIK-tanároknak kétrészes programot szerveztek. Az első a **Diaszpóra-továbbképzés II. c.** állami program volt, a Kárpát-medencén kívül élő anyanyelvi oktatók számára, a Balassi Bálint Intézetben (2008. június 2-6). Ezen a tanfolyamon összesen 19-en vettek részt, mind nők, a következő szervezetek képviselőiben:

- Ausztrália**
Flemingtoni Magyar Iskola (1 személy)
- Kanada**
Montreali Magyar Iskola (2)
Szent Imre Akkreditált Magyar Iskola (2)
Kálvin Oktatási Szövetség (3)
- Új-Zéland**
Aucklandi Magyar Játsház (1)
Aucklandi Magyar Klub (1)
- Uruguay**
Uruguayi Magyar Otthon (2)
- U.S.A.**
Boskola (4)
- Argentína**
Zrinyi Ifjúsági Kör (3)

Társaikról itt meg kell jegyezni, hogy a nem dél-amerikai résztvevők többnyire Magyarországon végzett, felnőtt korban kivándorolt pedagógusok voltak. Kivétel volt az ausztráliai nyomdász hölgy, aki Szabadkáról vándorolt ki. Az uruguayi hölgyek mindketten itt végzett pedagógusok; tehát csak az argentinok voltak harmad-negyed-generációs amatőrök, ami nagy csodálatot keltett a többi résztvevő közt.

19 résztvevő az egész világról!

Fotó Rita

A kiképzési program tartalma:
- ismertető az Oktatási és Kulturális Minisztérium Határon túli Magyarok Titkárságának tevékenységéről és támogatási lehetőségeiről
- a Balassi Bálint Intézet oktatási programjainak ismertetése
- a többnyelvűség kérdése nyelvtudományi megközelítésben
- óvodai játékok, néptánc, népdalok alkal-

mazása a gyermekfoglalkoztatásban
- a film, mint hasznosítható oktatási eszköz
- tanári tapasztalatsere a BBI oktatóival
- óralátogatás és tanári tapasztalatsere a kelenföldi „Kincskereső”-iskolában
- „Kilikli a Földön” (BBI-kiadvány) és egyéb könyvbemutatók (a kiadók ismeretesei)

A ZIK 44.000 Ft céladományt is kapott a BBI-től, az ismertett tankönyvek és egyéb oktatási segédeszközök vásárlására.

Különösen értékes volt az eszmecsere, a különböző országokban szerzett tapasztalatok kölcsönös meghallgatása. A küldöttek sok új pedagógiai eszközzel gazdagodtak, amit most megpróbálnak továbbadni a ZIK többi tanáranak.

Rita és Bori a Balassi Bálint Intézetben laktak ezalatt, a Gellérthegyen, Bella pedig nővére (Emődyné Bernáth Anikó munkatársunk. Szerk.) vendégszeretettel élvezte Szentendrén.

A második héten a ZIK-tanárok „hospitálni” mentek három határon túli iskolába.

Egy napot töltöttek **Lendván** /Lendava, Szlovénia/, a Muraközben, igen közel a magyar és a horvát határhoz. Itt a Muravidéki Magyar Önkormányzat Magyar Nemzeti Művelődési Intézetének két képviselője, Pisnják Mária és Gönc Katja fogadta őket. A helységben **egyetlenegy iskola van, teljesen kétnyelvű**, az órákon két tanító (magyar és szlovén) oktat egyszerre. Két II. és egy IV. osztályban (elemi) hallgatták azokat az órákat, ahol a **magyart mint idegen nyelvet oktatták a szlovén anyanyelvű diákoknak**.

Szállodában laktak, ott is étkeztek. A Művelődési Intézettől könyvadományt kaptak. Interjút adtak a helyi TV-állomásnak. Vonattal utaztak tovább.

Komárom /Komárno, Szlovákia/ történelmileg fontos magyar város a Csallóköz keleti csücskén, volt megyeszékhely, amit ma a határ választ ketté. Itt a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége nevében Jókai Tibor fogadta a csapatot. A történelmi városban szállodában laktak, és a Klapka Vigadóban étkeztek (ahol Mária néni finomabbnál-finomabb ételekkel kényeztette őket). Városnézés és a vár meglátogatása mellett interjút adtak a helyi sajtónak és TV-nek, majd a budapesti Kossuth Rádióknak is. Innen szálltak ki **két apró, magyarulakta csallóközi faluba** iskolát látogatni.

Megyerces /Čalovec, Szlovákia/ 13,5 km-re Komáromtól ÉNy-ra fekszik, 1200 lakosa van. A Zákkladná Škola földszintjén van a szlovák, emeletén a magyar tagozat. Itt a polgármester is fogadta őket.

Tany /Tõň, Szlovákia/ picit messzebb van Komáromtól, NyÉny irányban. Itt csak magyar tagozatos az iskola.

Mindkét eleminek 20-25 diákja van, két tanterembe vonják össze az I.-II. illetve a III.-IV. osztályokat. Az oktatási nyelv magyar, emellett van szlovák nyelvére is.

Az iskolás gyerekek nagy szeretettel fogadták a látogatókat. Készültek a látogatásra: tornamutatványokkal, bábszínházzal kedveskedtek, saját készítésű apró ajándékokat, édességet (bonbont, tortát) kaptak tőlük. Egy csomó könyvet is kaptak mindkét helyen.

A három tanár hálásan köszöni a ZIK vezetőségének, hogy ezt a látogatást lehetővé tette számukra. (KB)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Milyen nehéz magyarul helyesen beszélni! Ugyanakkor milyen nagy büszkeség tudni magyarul, ápolni a távolban ezt a nyelvet, nagyszüleinktől kapott örökséget! Nagy felelősség, nehéz munka, de sok örömet is okoz! Amikor a fiatalokat halljuk magyarul, amikor nótáznak magyarul, amikor látjuk, hogy valami csak-csak ragad rájuk annak ellenére, hogy hetente csak egyszer jövünk össze, akkor érezzük, hogy érdemes, és nem szabad csüggedni, nem szabad abbahagyni.

Sokszor már mi magunk, a tanárok is egyfajta „spanyolos” magyart beszélünk. Nem furcsa, hiszen ez a nyelv vesz minket körül, ez hat ránk elkerülhetetlenül. Gyakran nem vesszük észre, hogy spanyolból fordítunk és nyelvérzékünknek jól is hangzik, de helytelen. Ezért fontos, hogy felfigyeljünk az általános hibákra, amiket átveszünk az idegen nyelv grammatikájából. Már korábban felhoztam néhány példát, hát folytassuk a sorozatot:

* SOK EMBEREK VANNAK. (helytelen)

Érthető hiba. A legtöbb nyelv esetében, ha a „sok” számnév szerepel, akkor a főnév is többes számban van és az ige is. És ez logikus gondolkodás. Igen ám, de a magyar azt mondja, ha már ott van az a szó, hogy „SOK”, akkor már tudom, hogy többes szám. Akkor minek mindent többes számban mondani? Főleg. Néhány példa:

Tres gatos: három cica
Muchos cuadros: sok kép
Cuarenta chicos: negyven gyerek

* BELE VAN ÉRTVE (kerülendő)

Hányszor látjuk ezt különböző meghívókban, nemcsak a mindennapi beszédben, hanem kinyomtatva, hivatalosan... A spanyolban ui. nagyon használatos a szenvedő alak (*voz pasiva*. Példa: *cena incluida*). De magyarul ez kerülendő! Próbáljunk magyarban leszokni erről a „van értve, van beszélve, van véve”-szerkezetről. Tehát én így fogalmaznám, hogy „A belépő \$100 a vacsorával együtt”.

Másik jellegzetes mondat „már ki van fizetve”. Mondjuk inkább, hogy már XY kifizette. Vagy „el lett rakva” - inkább elrakták! Magyarul ilyen szerkezetet ne használjunk! Vigyázat!

ELTÖRTEM A PAPIRT: Itt is a magyar nyelv gazdagságával találkozunk. Spanyolul, ha nem választékosan beszélünk (főleg Argentínában): *se rompió el teléfono, la hoja, el pantalón, el vaso*, tehát mindenre ugyanaz az igét használjuk kényelemből. Igen ám, de magyarul a telefon tönkremegy, a papír elszakad, a ruha széthasad, vagy szétfoszlik, a pohár eltörik. Néha megdöbben a magyar nyelv... hihetetlenül gazdag. Használjuk ki!

Ez is jó agytorna: megfigyelni és elgondolkozni azon, hogy jól használjuk-e magyar nyelvünket, vagy fordítunk, vagy alakítunk, vagy éppen „nyelvújítás” módra kreálunk új kifejezéseket, s már mi magunk sem tudjuk pontosan, mit beszélünk... Nagyon izgalmas és érdekes terület ez. Érdemes ezzel foglalkozni, és nem beletörödni abba, hogy „örülünk neki, hogy egyáltalán még ennyire beszéljük a magyart”, hanem inkább, ha már beszéljük, hát ápoljuk, gyarapítsuk, őrizzük, és ne csonkítsuk!

Ami az íróasztalon maradt:

Sík Sándor:

Ments meg Uram!

Ne hagyj Uram, megülednem,
Sem eszmében, sem kényelemben.
Ne tőrj megállni az ostoba van-nál,
S nem vágyini többre, kis mái magamnál!

Ne törődjünk bele, hogy „hát ezek vagyunk, így beszélünk, ez a mi valóságunk.” Törekedjünk többre, tegyünk, javítsunk, ápoljunk, serkentsünk, tanítsunk, tanuljunk. Akkor is, ha sokszor úgy érezzük, nem bírjuk tovább... Igenis, bírjuk! Megy tovább! Sík Sándor szavai éljenek mindig bennünk.

AZ ÚJ „MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítóinktól: *Espinosa Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa José Vicente st.*

A kisebbség, amely nagyra nőtt

Kedves olvasók: múlt hónapban Várhosszúréti utunkról írtunk, az ottani táncbórról: főleg konkrét tényekről számoltunk be.

Most pedig az akkor szerzett (de még mindig friss!) benyomásokat, érzelmeket, gondolatokat szeretnénk megosztani veletek.

Még tengerentúlon többször szóba került az elcsatolt területeken élők sorsa. Hogyan tartják meg a magyarságukat, miként élik meg azt. Most közelebről és első kézből láttuk és tapasztaltuk, milyen magyarnak lenni Szlovákiában ill. **milyen szlovákiai magyarnak lenni.** Miként küzdenek magyarságuk fennmaradásáért.

Kicsit hasonlítunk is egymásra. Ők is nehézségekkel küzdenek a fennmaradásért, habár ezek a gondok részben mások.

A magyar nyelv megmaradása talán kicsit könnyebb, mert azért léteznek magyar területek, mint pl. Várhosszúréti, ahol a magyar a „hivatalos” nyelv. De náluk is vannak vegyes házasságok, az ezzel járó nehézségekkel.

Megismertünk egy anyukát, aki serdülő lányával jött el, és annak ellenére, hogy nagyon keveset tudott magyarul, nagyon élvezte. Az anyuka pedig elérte a célját: felkeltette benne az érdeklődést.

A nyelvvel kapcsolatban a magyar fiataloknál felmerülhet még egy probléma. Magyarul járnak le az elemi és a középiskolát, de az egyetemen szlovákul kell tanulni. Így van, hogy az első évük nyelvtanulásra megy el. Több tizenéves pont erről kérdezett ki egy már végzős egyetemistát, aki tapasztalatait osztotta meg velük. Többek között azt is mondta, hogy az tény, hogy az ő anyanyelvük a magyar, és a szlovákot nem beszélik kitűnően. Ezt nem kell szégyellniük! Ha kicsúfolják őket, kérdezzék meg, hogy kellett volna helyesen mondani. **Ők gazdagok, mert egy plusz számukra a magyar nyelv.**

Múlt számunkban búcsút mondtunk Balla Antal jobbágytelki néptáncosnőnek. A továbbiakban közöljük a beígért rövid írásos emléket. *Szerk.*

Írásos emlékek Jobbágytelkéről

(eredeti helyesírással)

„A hodosi patak fejeinél, a már ott Darvas patak nevet öltő Csermely mellett, a Tarbük alatt fekszik Jobbágytelke, végfaluja ez oldalról Marosszéknek. Első lakói görgegyi várjobbágyok voltak, honnan ide telepítette telephelyüket ez okból neveztek így.

Hogy a marosszéki székelyek közt voltak darabontok, kik törvényellenesen a görgegyi várhoz szolgáltak, kitetszik az 1607-ki kolozsvári országgyűlés végzéséből, hogy rólok végeztetik, hogy mivel ők is székelyek és a szabadság őket is egyaránt illeti, ennekutánna azok is a többi szabad székely közt, úgy mint székelyek szolgálnak. Annak, hogy régen a marosszéki darabontok a görgegyi várhoz szolgáltak, nyoma van még más törvényeinkben is, mivel az App. Cons. V. rész 56. oldon ez áll: „A marosszéki darabontok Görgegyi várához való szolgálatlól examináltatnak és a többi székelység közé azon szabadsággal incorporáltatnak.” Különben a görgegyi várhoz az 1562-ki forrongás alkalmával tettek volt, s így juthatott oda s kebeleztetett később vissza Jobbágytelke is a Székely-földhöz, egyszersmind darab ideig jogfosztott lakói is a fennebbi törvény értelmében visszanyervén székely szabadságukat. Jobbágytelke az 1567. évi regestumban mostani néven fordul elő, egy 1614-ki okmányban Jobbágytelkifivalva-nak íratatik. Jobbágytelke 1781-ben szakadt el Hódostól, s lett önálló egyházközsége.”

(Orbán Balázs: A Székelyföld leírása, Pest, 1868, 80. o.)

„A busz ablakából”... 2005. február 17-én érkeztek meg a Regösök a gyönyörű fehér Jobbágytelkére, ahol Balla Antal és sok kedves magyar család nagy szeretettel fogadta őket

Fotó Zuleika

Ebben szerintem hasonlítunk, nekünk is egy plusz a magyar. A különbség az, hogy Argentínában-Venezuelában felnéznek arra, akinek más az anyanyelve, vagy „kisebbségi” csoporthoz tartozik.

A magyar falvak nap mint nap küzdenek a magyarságukért. Várhosszúréten például el akarták adni a régi Művelődési Házat egy szlovák vendéglátó-ipari üzletbernek, hogy helyette egy modern panziót építsen. De a falu összeadta erejét és megtartották maguknak. Jelenleg a Buzgó kocsmá része. Egy nagyon eredeti, történetekben dús kis terem, a maga színpadjával, agyontáncolt fapadlójával. Mi is ott tanultunk kalotaszegizni!

Egy idős bácsi mesélte, hogy utoljára akkor cserélték ki a padlót, amikor ő még 6 éves volt. Szintén emlékezett, hogy az ott tartott esti mulatságokon csak 18 éven felüliek vehettek részt, létezett egy „felügyelő”, aki fülükön fogva kitessékelt a kiskorúakat!

Hasonlóképpen, amikor egy ház eladó, minden lehető megtesznek, hogy ez magyar kézben maradjon. Nem utálják a szlovákokat, egyszerűen védik a falut, a magyarságukat.

Ha a falu magyar népessége a 20% alá csökkenne, akkor elvesztik a mostani jogait, mint például a magyar feliratot az utcán, a falu magyar nevének megjelenését a szlovák név mellett, valamint a magyarul történő oktatást.

Ahogy elbeszélgettünk a táncbórról lévőkkel, ők egyáltalán nem vágnak Magyarországra.

Gondoljuk, egyrészt persze azért, mert helyben otthon vannak, még akkor is, ha szlovák az útleveleik. De másrészt azért, mert Magyarország és persze a benne élők nem tekintik őket egyenrangú magyaroknak. Ez nagyon szomorú. Nem egyszer hallottuk itt Budapesten, hogy ott már nincsenek is magyarok, sőt nem is voltak soha, alig egy pár faluban élt magyar.

Argentínában sokszor hallottam, ahogy a szlovákokat okolják az ottani élők helyzetéért. De ez csak egy leegyszerűsítés, a legnagyobb kárt a jogos magyarságukat nem tisztelő „belterületi”, azaz a mai magyarországiak okozzák.

Nekik azt ajánljuk: sétáljanak kocsival Szlovákia délnyugati részén és nézzék meg, hány magyar felirat van. Álljanak meg itt-ott és beszéljenek az ott élőkkel. Nemcsak a tájszólásuk szép, hanem a szókincsük is tágabb. Gazdagabb és sokkal szebb magyart beszélnek, mint az átlag budapesti.

A „belterületi” magyarok kifejezést is az ottani magyaroktól hallottuk. Mert ők is magyar területen laknak, csak Szlovákián belül.

Magyarországon sokan kérde tőlünk, Miért lakunk itt? Mi tetszik nekünk ebben (ezt lenéző hanggal mondják) az országban?

Sokat tanulhatnának a „belterületiek” a határon kívüliektől a hazaszeretetről, a magyarságról.

Mi nem csak táncokat sajátítottunk el. *Lelkileg is gazdagabban térünk haza.*

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádárné B. Anikó)

Club Hungária - Pje. Juncal 4250, 1° piso,

Olivos - 4799-8437

Nyitva tartunk péntekenként 19 - 21 óráig

- 507 Herczeg Ferenc: Napváros
546 Maugham, Somerset W.: Színház
850 Mahmudi, Betty - Hoffer, William: Lányom nélkül soha
957 Csonka Emil: A forradalom oknyomozó története (1945-56)
1203 Krúdy Gyula: Mákvirágok kertje (öt kisregény)
1299 Gyallay Domonkos: Erdélyi legendák
1656 Kock Pál: Pantalon asszony
1909 Mauriac, François: Sorsok
2199 Kenneth Claire: A hermelines hölgy
2639 Heiser, Victor: Egy orvos bejárja a világot
2681 Howard, P.: A csontribrigád
3187 Fényes Mária: Kacagó ária
3662 Gerencsér Miklós: Aradi napló
3683 Buck, Pearl S.: Az én édesanyám
3695 Moravia, Alberto: Egy asszony meg a lánya
4059 Forró Tamás-Havas Henrik: Arad után (vallomások, dok.)
4158 Karinthy Frigyes: Naplóm, életem
4569/70 Katona Tamás (szerk.): Az aradi vértanúk I.-II.
5065 Hernádi Tibor: 1956 igaz története
5220 Irving, David: Felkelés - Egy nemzet küzdelme: Magyarország 1956

En castellano:

- S-251 La revolución húngara 50° aniversario. Su repercusión en la prensa argentina
S-265 Hungría: Informe de la Comisión Especial de las Naciones Unidas (levantamiento de octubre de 1956)

DVD

- DVD-10 Esteban Rey (ópera rock)
DVD-11 México - Un son dedicado al mundo (bailes folklóricos)
DVD-12 1956 La revolución húngara (documental)